

گرفتن حق برایم لذت بخش است

خانم معصومی از ۲۲ سال کارش در دستگاه قضایی گوید

● لیلا جانقربان / جذابیت ماجرا وقتی بالایی می‌رود که قرار است با خانمی گفت و گو کنم که در جایگاهی که همه فکر می‌کنند مردانه است نشسته باشد، جایگاه یک قاضی. هر کس که می‌شنود می‌پرسد: مگر می‌شود!؟

در را که باز می‌کنم در انتظار چهره‌ای زنانه‌ای هستم که حجم مفاد قانونی، تبصره‌ها و بایدها و نبایدها و او را به آدمی سخت و به قول رفقا آهنی تبدیل کرده باشد. آدمی که بگوید باید ببینیم قانون چه می‌گوید، آدمی که فقط دود و تا چهار تایی قانونی داشته باشد و دیگر هیچ! اگر بخواهم صادقانه پس ذهنم را بگویم، در ذهن من دقیقا یک زن ابرو در هم کشیده مدنظر است که از بس کتاب‌های قانونی خوانده چهره‌اش هم تصویری از همان کتاب‌ها شده است و تا نگاهش می‌کنی، می‌فهمی چه کاره است!

تا نگاهم به ساکن صندلی پشت میز می‌افتد، خیال می‌کنم چیزی اشتباه شده است. باقاضی نیست یا من اشتباه آمده‌ام! سؤال می‌کنم. خودش است: خانم معصومی، قاضی دادسرای عمومی و انقلاب. او یکی از دادیاران مشهود است و هم ردیف شغلی او در مشهد تنها چند خانم دیگر هستند. کار او اجرای حکم بر اساس قانون است. با این بانوی قضایی که بیش از دودهمه در قضاوت تجربه دارد به گفت و گو نشسته‌ایم.

دارد. این یکی از جذابیت‌های رشته حقوق است که راه بسته ندارد.

● **از همان سال ۸۴ بر کرسی قضاوت نشستید؟**
سال ۸۴ از تهران به مشهد آمدم. ابلاغم برای سرپرستی خورد. آن زمان بیشتر خانم‌ها اداره سرپرستی خدمت می‌کردند. من خیلی دوست نداشتم. می‌گفتم بخش تحقیق بروم ولی رفتم و ۹ سال در سرپرستی ماندم. جای خاصی است. باید بیشتر دلی کار کنی تا اینکه بخواهی به چشم یک کار به آن نگاه کنی. در بخش اجرا ما با شاک و محکوم در ارتباط هستیم ولی در سرپرستی، با قشر آسیب‌پذیر جامعه در ارتباطیم که به حمایت نیاز دارند. آنجا کار ما برای پرونده‌های صغار و محجورین بود. پرونده‌های کودکان بی‌سرپرست و بدسرپرست را پیگیری می‌کردیم. بعد از آن، حوزه نظارت

خواندم. یک سال کارآموزی داشتم و سال ۸۴ وارد قضاوت شدم و کارم را شروع کردم.

● **پس پیش‌بینی نشده سراغ قضاوت رفتید؟**
از قبل برنامه‌ریزی نکرده بودم ولی با همه سختی‌هایی که دارد، حتی الان که شرایط بازنشستگی دارم، باز هم مانده‌ام و درخواستی نداده‌ام. حقوق مثل در یابی است که هر چه بیشتر وارد شوی، عمیق‌تر می‌شود و جای برای ادامه دارد. من با ۲۲ سال خدمت هم چنان به مطالعه، پژوهش و بررسی نیاز دارم. علم حقوق نوآوری دارد و در مسائل مختلف نظرات متفاوتی بر اساس قانون وجود

چه شد که سراغ حقوق و قضاوت رفتید؟

من متولد سال ۶۰ هستم. در دبیرستان رشته علوم انسانی خواندم. از قبل برنامه‌ای برای اینکه رشته حقوق بخوانم نداشتم. این طور نبود که به رشته‌ای حقوق علاقه داشته باشم و از اول دنبال آن باشم. کنکور که دادم، رتبه‌ام شش شد. زمان انتخاب رشته می‌خواستم دبیری بزنم که دیدم رشته علوم قضایی هم هست. تحقیق کردم و به این نتیجه رسیدم که رشته جذابی است. آن زمان تازه دودوره بود که دانشکده علوم قضایی خانم پذیرش می‌کرد. این رشته را انتخاب کردم. سال ۷۹ وارد دانشگاه شدم. یک‌ترم دانشگاه فردوسی در رشته حقوق درس خواندم. در دانشگاه علوم قضایی جزو نیمه‌متمم‌گزارها بودم. بعد از یک‌ترم، مصاحبه‌ها انجام شد. مراحل گزینش را گذراندم و رشته علوم قضایی رفتم. چهار سال آنجا درس

در رسیدگی به پرونده‌ها خانم و آقایان نداریم و این طور نیست که چون خانم هستیم پرونده‌های آسان‌تر را به من ارجاع دهند

